

Prima instanță: (Judecătoria Buiucani, municipiul Chișinău) V. Chisilița
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, Gr. Dașchevici, S. Gîrbu

Î N C H E I E R E

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gorski Veaceslav și Gorskaia Natalia, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gorski Veaceslav și Gorskaia Natalia împotriva notarului public Nagacevschi Viorica cu privire la restituirea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de Gorski Veaceslav și Gorskaia Natalia și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 20 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 12 septembrie 2016 Gorski Veaceslav și Gorskaia Natalia au înaintat cerere de chemare în judecată împotriva notarului public Nagacevschi Viorica cu privire la restituirea sumei.

În motivarea acțiunii, Gorski Veaceslav și Gorskaia Natalia au a menționat că la 12 august 2016 au procurat apartamentul nr. 42 din str. Socoleni 21 municipiul Chișinău.

Susțin că contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului a fost autentificat la notarul public Nagacevschi Viorica, iar pentru serviciile notariale au achitat suma de 4 435 de lei.

La fel invocă faptul că pentru autentificarea contractului, notarul a încasat taxa în mărime de 0,6% din suma tranzacției, fapt ce contravine prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea cu privire la metodologia calculării plății pentru serviciile notariale, care prevede că cuantumul pentru autentificarea tranzacțiilor evaluabile cu bunurile imobile, în cazul în care solicitantul este persoană fizică, se stabilește în proporție de 0,1% din valoarea tranzacției.

Reclamanții consideră că notarul a încasat nejustificat suma de 1 849 de lei.

Gorski Veaceslav și Gorskaia Natalia solicită încasarea de la notarul Nagacevschi Viorica a sumei de 1 849 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani municipiul Chișinău din 20 decembrie 2016, acțiunea înaintată de Gorski Veaceslav și Gorskaia Natalia a fost respinsă.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că dreptul notarilor privați de a stabili tarifele pentru serviciile notariale prestate, în condițiile legii, este prevăzut și de Hotărârea Curții Constituționale nr. 67 din 02 decembrie 1999 despre controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 1153 din 11 aprilie 1997, cu privire la notariat, în care este menționat că notarul, avînd statutul de subiect privat, care în temeiul condițiilor legale specifice, exercită activitate notarială, are dreptul la remunerarea întregului volum de servicii prestate.

Astfel, prima instanță a concluzionat că cuantumul acestei plăți nu poate fi impus de către organele autorităților publice, deoarece în acest caz se neglijează principiul autonomiei financiare a notarului și se încalcă prevederile art. 9 alin. (2) și art. 43 alin. (1) și (2) din Constituție.

De asemenea, prima instanță a menționat că Legea nr. 271 din 27 iunie 2003 cu privire la metodologia calculării plății pentru serviciile notariale este o Lege ordinară, iar Legea cu privire la notariat nr. 1543 din 08 noiembrie 2002 este o lege organică, care urmează a fi aplicată cu prioritate față de prevederile Legii nr. 271 din 27 iunie 2003 cu privire la metodologia calculării plății pentru serviciile notariale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, a fost respins apelul declarat de Gorski Veaceslav și Gorskaia Natalia și menținută hotărârea Judecătoriai Buiucani, municipiul Chișinău din 20 decembrie 2016.

La 05 aprilie 2018 Gorski Veaceslav și Gorskaia Natalia au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenții Gorski Veaceslav și Gorskaia Natalia, în motivarea recursului au menționat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia a fi aplicată.

Astfel, recurenții susțin că instanța de apel urma să aplice prevederile art. 32 alin. (1) al Legii nr. 1453 cu privire la notariat, care stabilește că mărimea plății pentru serviciul notarial prestat se stabilește de notar și de altă persoană, care desfășoară activitate notarială de comun acord cu solicitantul în conformitate cu metodologia aprobată de Parlament (Legea nr. 271 din 27 iunie 2003 cu privire la metodologia calculării plății pentru servicii notariale).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 18 ianuarie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 05 aprilie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor

verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi

conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Gorski Veaceslav și Gorskaia Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Gorski Veaceslav și Gorskaia Natalia.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari